



Ekologia Mediów

Casey Man Kong Lum

PROFESOR KOMUNIKACJI, WILLIAM PATERSON UNIVERSITY, NJ, USA

Pojęcie

Ekologia Mediów zajmuje się badaniem mediów rozumianych jako środowiska komunikacyjne, w których akt komunikacji jest manifestacją naszego postrzegania rzeczywistości. Ekolodzy mediów zakładają, że media i różne formy komunikacji nie są jedynie neutralnym, niezależnym od człowieka przekaznikiem informacji. Definiują je jako środowiska fizyczne, sensoryczne, percepcyjne i symboliczne, które mają wpływ na nasze rozumienie rzeczywistości. Ekologia mediów jako grupa teorii, perspektywa teoretyczna czy też tradycja intelektualna, ukształtowała się na bazie wielu dyscyplin naukowych zapoczątkowanych przez ruch ekologiczny z końca XIX wieku.

Kto z niego korzysta

Intelektualni ojcowie ekologii mediów to Gedde, Mumford, Havelock, Innis, Ong, McLuhan, Eisenstein, Carey i Postman. Teorie ekologii mediów są współcześnie stosowane przez badaczy i naukowców zajmujących się analizą procesów komunikacji, związków między mediami a kulturą, edukacją medialną, metodami korzystania z mediów, historią, filozofią i etnografią mediów, a także badaniem związków między mediami i kulturą popularną.

Zbieżność z dialogiem międzykulturowym

Jedną z kwestii pozostających w centrum zainteresowań ekologów mediów są pytania o związek między technologią i kulturą: jak zmiany w technologiach używanych w procesie komunikacji wpływają na nasz sposób rozumienia świata i vice versa. Ekologia mediów oparta jest na założeniu, że związek ten ma charakter symbiotyczny. Badacze i praktycy dialogu międzykulturowego mogliby dużo jednak zyskać, gdyby w swoich badaniach uwzględnili to w jaki sposób możliwości i wyzwania wynikające ze struktury różnych mediów, wpływają na nasze procesy myślenia, reagowania, i oceniania innych. Ponieważ według ekologii mediów naturalna struktura mediów definiuje proces komunikacji, używanie danego medium otwiera przed nami pewne możliwości komunikacyjne, ale jednocześnie wpływa na to, co możemy powiedzieć i jak zostanie to zrozumiane.

Kierunki dalszych badań

Do tej pory ekologię mediów rzadko łączono z komunikacją międzykulturową. A szkoda, bowiem pojęcia oferowane przez ekologię mediów są niesłychanie użyteczne w opisie komunikacji międzykulturowej, a zwłaszcza dialogu międzykulturowego. Jedną z głównych tez ekologii mediów mówi o konieczności kompromisu między możliwościami a ograniczeniami narzucanymi przez różne media



lub formy komunikacji. Pojawia się na przykład pytanie o bilans zysków i strat wynikających z różnic w interakcji dwojga pochodzących z różnych kultur nastolatków, gdy przez trzy miesiące komunikują się ze sobą (a) tylko za pośrednictwem Internetu lub (b) w wyniku wspólnego przebywania w tym samym miejscu. Warto też rozważyć, jakie wątki badawcze wynikają z tego rodzaju kompromisów zarówno dla pracy badawczej nad dialogiem międzykulturowym, jak i dla działań praktyków związanych ze szkolnictwem międzynarodowym.

Materiały źródłowe

Lum, C. M. K. (Ed.). (2006). *Perspectives on culture, technology and communication: The media ecology tradition*. Cresskill, NJ: Hampton.

Lum, C. M. K. (2014). Media ecology: Contexts, concepts, and currents. In R. Fortner & M. Fackler (Eds.), *The handbook of media and mass communication theory* (pp. 137-153). Hoboken, NJ: Wiley-Blackwell.

Strate, L. (2006). *Echoes and reflections: On media ecology as a field of study*. Cresskill, NJ: Hampton.

Tłumaczka: Beata Krupa